

РЕШЕНИЕ

№ 174

гр. Враца, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Неделин Й. Захариев

при участието на секретаря В.А.

като разгледа докладваното от Неделин Й. Захариев Гражданско дело № 20221420102465 по описа за 2022 година

- Производството е образувано по искова молба на „Т.Т. Враца ЕООД , ***** , гр.Враца, ул. ***** представлявано от управител Виктория Красиминова Христова – Начева, чрез адв.Л.В. против М. В. И. ЕГН ***** , гр. Враца, ***** с която са предявени обективно съединени иски за осъждане на ответника да заплати на ищеца, следните суми:
- - 5901.67 лв. - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, нанесени умишлено от ответника като работник на ищеца – негов работодател при изпълнение на трудовите му задължения, изразяващи се в изплатено на наследника на пострадалия пътник обезщетение за причинени неимуществени вреди, съгласно влязло в сила решение по гр.д. №34/2020г. на РС Враца, с което на основание чл.49 вр. с чл.52 ЗЗД, Т.Т.ВООД е осъдено да заплати на И.А.П. сумата от 5000 лева неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания вследствие на травматично увреждане, причинено на 22.04.2019г. в транспортно средство – тролейбус в гр. Враца, управлявано от ответника.;
- - 1849.80 лв. - заплатени съдебно-деловодни разноски в производството по ангажиране отговорността на работодателя по реда на чл.49 ЗЗД във вр. с чл.52 ЗЗД, пред трите съдебни инстанции, по гр.д. №34/2020г. на РС – Враца; по в.гр.д. №19/2021г. на ОС – Враца и по гр.д. №2187/2021г. на ВКС, трето гражданско отделение / сбор от 309.80 лв. заплатена държавна такса по сметка на Районен съд – Враца; 100 лв. – заплатена държавна такса по въззивната жалба по сметка на Окръжен съд – Враца; 30 лв. – заплатена държавна такса по сметка на ВКС в

производството по допустимост; 830 лв. – адвокатски хонорар по гр.д. №34/2020г. на РС – Враца; 580 лв. – адвокатски хонорар по въз.гр.д. № 19/2021г. на ОС – Враца, заплатени на адв. Красимир Колев, вписан в АК-Враца.;

- - 705 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение на адв. М.а Маринова, вписана в АК-Враца за осъществено безплатно процесуално представителство и защита, на осн. чл.38, ал.2 във връзка с чл.38, ал.1, т.2 от ЗА по гр.д. №34/2020г. на РС – Враца и по в.гр.д. №19/2021г. на ОС – Враца;
- - законната лихва върху посочените суми, считано от деня на завеждане на исковата молба в съда – 03.08.2022г., до окончателното им изплащане.
- Ищцовото дружество претендира присъждане на сторените в настоящото производство деловодни разноски.
- Ищецът твърди, че претендираните суми са заплатени от „Т.Т. Враца ЕООД като ответник в проведено по реда на чл.49 вр. с чл.52 ЗЗД осъдително исково производство от пострадалия пътник – И.А.П. по образувано гр.д. №34/2020г. на Районен съд – Враца, решението по което е влязло в законна сила на 25.11.2021г., след произнасяне на Окръжен съд – Враца и на ВКС с окончателен съдебен акт. Излага, че ответникът работи по трудово правоотношение в дружеството от 30 години, на длъжност „шофьор на тролейбус“, като едно от основните му трудови задължения, разписани в длъжностната му характеристика е да спазва нормите и правилата за движение, разписани в Закона за движение по пътищата и правилника за приложението му както и да осъществява безопасен транспорт на пътниците. Твърди, че в резултат на противоправно действие на ответника, представляващо виновно нарушение на трудовите му задължения и установените нормативни правила в чл.5, ал.1, т.1, чл.23, ал.1 и чл.132, т.2 ЗДвП, на 22.04.2019г. е причинено увреждане, неимуществени вреди на пътник – И.А.П. возещ се в управлението от ответника тролейбус. Според ищеца е налице причинна връзка между виновното противоправно поведение на ответника и причинената вреда, установена с влязло в сила съдебно решение по гр.д. №34/2019г., с което РС -Враца е уважил предявения иск с правно основание чл.45 във вр. с чл.52 ЗЗД против „Т.Т. Враца ЕООД – възложител на извършваната от виновното лице М. И. работа по управление на превозното средство. Поддържа се в исковата молба, че подлежат на обезщетяване всички вреди, за които е установено, че са в причинна връзка, резултат на противоправното и виновно поведение на ответника. За виновното и противоправно поведение на ответника, управлявал тролейбуса, извършил нарушение на трудовите си и нормативни задължения, изразяващо се в рязко и внезапно спиране на превозното средство, с което причинил травматични увреждания на возещият се в тролейбуса пътник, е ангажирана отговорността на дружеството, възложител на работата по смисъла на чл.49 ЗЗД. Ищецът е осъден

да заплати на пострадалия пътник неимуществени вреди в размер на 5000 лв., ведно със законната лихва и сторените пред трите съдебни инстанции съдебно-деловодни разноски. В исковата молба се сочи още, че на 29.06.2022г. страните подписали споразумение, по силата на което ответникът се съгласил и задължил да заплати на ищцовото дружество сума в размер на 6606.67 лв., представляваща платената на наследниците на пострадалото лице главница от 5000 лв., законната лихва върху тази сума в размер на 901.67 лв. и заплатеното на адв. М.а Маринова адвокатско възнаграждение от 705 лв. М. И. се задължил да изплати тази сума на 24 равни вноски, всяка в размер на 275.55 лв. На 06.07.2022г. ответникът депозирал в деловодството на ищеца едностранно волеизявление, с което заявява, че не е обвързан от подписаното споразумение и приложение №1, че същите са нищожни поради противоречие, заобикаляне на закона, накърняване на добрите нрави, подписването им под страх, заплахата, принуда, заблуда и подвеждане, грешка в предмета и невъзможност да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си поради краткотрайно разстройство на здравето.

- Предявените искове са с правно основание чл.203, ал.2 от КТ вр. чл.45 и чл.86 от ЗЗД.
- В срока и по реда на чл.131 ГПК ответникът, чрез процесуалния си представител адв. Цв. С. от АК-Враца, е депозирал писмен отговор, с който изцяло оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани. Поддържа, че ответникът не е извършил виновно нарушение на трудовите му задължения и на установените нормативни правила в чл.5, ал.1, т.1, чл.23, ал.1 и чл.132, т.2 от ЗДвП на 22.04.2019г. Счита, че цитираните в исковата молба и приложени към нея съдебни решения по гр.д. 34/2020г. на РС – Враца, гр.д №19/2021г. на ОС-Враца и гр.д.№2187/2021г. на ВКС биха имали установително действие в отношенията с „Т.Т. Враца ЕООД и М. В.а И. при условията на чл.223 ГПК. Посочва, че „Тролейбусен транспорт- Враца“ ЕООД в производството по изброените дела е поддържало становище за неоснователност на исковете и е атакувало съдебните актове като неправилни и незаконосъобразни. Поддържа едностранните си волеизявления с вх.№708/06.07.2022г. в деловодството на ищеца, с които счита Споразумение от 29.06.2022г. с ищеца и Приложение №1 към него за нищожни. Моли за отхвърляне на исковете и присъждане на разноски.
- За да се произнесе по основателността на предявените искове, районният съд направи преценка на доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид становищата на страните и прие за установени следните обстоятелства:
- С Решение № 260151/26.10.2020 г. постановено по гр.д. № 34/2020г.,

Районен съд -Враца, на основание чл.49 вр. чл.52 ЗЗД, е осъдил „Тролейбусен транспорт – Враца,, ЕООД, ***** да заплати на И.А.П. ЕГН ***** сумата от 5000 лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания вследствие на травматично увреждане, причинено на 22.04.2019г. в транспортно средство – тролейбус в гр. Враца, управлявано от ответника – М. В. И., при изпълнение на работата му, възложена от Т.Т.ВООД, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 22.04.2019г. до погасяването ѝ, като е отхвърлил иска за горницата до пълния предявен размер от 10 000 лв. като неоснователен. „Т.Т. Враца ЕООД е осъдено да заплати, на основание чл.38, ал.2 във връзка с чл.38, ал.1,т.2 от ЗА, на адв. М.а Маринова, АК–Враца, адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ и съдействие, в размер на 415 лв. и на основание чл.78, ал.6 ГПК, държавна такса от 309,80 лева.

- Ответникът – М. И. е разпитан като свидетел по това дело, видно от съдебен протокол от проведено на 22.07.2020г. открито съдебно заседание по гр.д. №34/2020г. на РС-Враца. Същият е заявил, че в деня на инцидента е шофирал тролейбуса. При тръгване от спирката на пл. Благоев, излязъл автомобил, който спрял внезапно, за да пропусне пешеходец на пешеходната пътека. Тролеят се движел с минимална скорост и също спрял внезапно, за да не удари автомобила. М. И. чул суматоха в тролея и видял паднала на пода жена. Р. Г., която работи като „контрольор“ в дружеството, помогнала на жената да стане и се обадила на тел.112.
- С Решение № 260073/16.03.2021г. по в.гр.д. №19/2021г., Окръжен съд – Враца е потвърдил решението на районния съд, като е осъдил Т.Т.ВООД да заплати на адв. М.а Маринова 290 лв., на основание чл.38, ал.2, във вр. с чл.38, ал.1,т.2 от ЗА.
- С Определение от 25.11.2021г. по гр.д.№2187/2021г. ВКС не е допуснал касационно обжалване на въззивното решение. „Т.Т. Враца ЕООД е заплатило държавна такса в производството по допустимост разноски са в размер на 30 лв.
- От удостоверение за наследници изх.№14968/02.11.2021г. на Община Враца се установява, че И.А.П. е починала на 31.10.2021г. и е оставила законен наследник единствения си син - Мартин Н. Петров.
- На 30.12.2021г. в гр.Враца, между Т.Т.ВООД, Мартин Н. Петров /наследник на И.А.П./ и адв. М.а Иванова Маринова, АК-Враца е сключено споразумение за изплащане на сумите, съгласно влезлите в сила съдебни решения по гр.д.№34/2020г. на РС-Враца и по в.гр.д.№19/2021г. на ОС-Враца.

С платежно нареждане на 29.12.2021г. ищцовото дружество заплатило по банкова сметка на Мартин Н. Петров, в качеството му на наследник на пострадалата И.А.П. сума в размер на 5901.67 лв. – главница и лихва, представляваща обезщетение за

претърпените от нея неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания в следствие на травматично увреждане, причинено на 22.04.2019г. в транспортно средство – тролейбус в гр. Враца, управлявано от ответника.

На 29.12.2021г. с платежно нареждане по банковата сметка на адв. М.а Маринова е заплатена сума в общ размер на 705 лв., представляваща адвокатски възнаграждения по гр.д. №34/2020г. на РС-Враца и по в.гр.д. №19/2021г. на ОС-Враца;

- На 22.07.2020г., „Тролейбусен транспорт – Враца“ ЕООД е заплатило на адв.Кр.Колев, АК-Враца, адвокатски хонорар по гр.д. №34/2020г. на РС-Враца, в размер на 830 лв., видно от издадената на същата дата разписка.
- С договор от 11.02.2021г. на адв. Кр. Колев, АК-Враца е заплатен адвокатски хонорар в размер на 580 лв. по в.гр.д. №19/2021г. на ОС-Враца.

Приложени са и документи за заплатени от ищеца по банков път държавни такси в производствата пред трите съдени инстанции – 309.80 лв. по сметка на РС-Враца, 100 лв. – по сметка на ОС-Враца и 30 лв. по сметка на ВКС.

От трудов договор от 04.01.1991г. и длъжностна характеристика на ответника от 01.03.2013г. се установява, че към деня на инцидента - 22.04.2019г. и към деня на предявяване на исковата молба същият работи на длъжност „шофьор тролейбус“ в Т.Т.ВООД.

Между страните е подписано Споразумение от 29.06.2022г. с Приложение №1, с което същите приемат за установено и се съгласяват, че на 22.04.2020г. М. И. управлявайки тролейбус, внезапно и рязко спира, с което причинява падане и травматични увреждания на пътуващата в превозното средство Илона Петрова, за обезщетяване на които, по реда на чл.49 ЗЗД във вр. с чл.52 ЗЗД е ангажирана отговорността на възложителя на работата – Т.Т.ВООД по гр.д. №34/2020г. на РС-Враца. М. И. се съгласява, че е нарушил разпоредбите на чл.5, ал.1, т.1, чл.23, ал.1 и чл.132, т.2 ЗДВП и се задължава да заплати на 24 равни вноски сума в общ размер на 6606.67 лв., представляваща заплатено на наследника на пострадалата пътничка обезщетение за неимуществени вреди и законна лихва в общ размер на 5901.67 лв. и 705 лв. – заплатен адвокатски хонорар на адв. М.а Маринова.

Ответникът депозирал писмени едностранни волеизявления в деловодството на ищеца с вх.№708/06.07.2022г., с които заявява, че не е обвързан подписаното на 29.06.2022г. споразумение и Приложение №1 към него. Счита подписаните документи за нищожни като противоречащи на закона, заобикалящи закона и накърняващи добрите нрави. Твърди, че е подписал документите под страх, заплахата и принуда, че е налице грешка в предмета и няма вина за изпадането си в грешка, че бил подведен и въведен в заблуждение, че не бил подписал всяка страница, че не бил в състояние да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си в периода от 28.06.2022г. до 30.06.2022г., поради краткотрайно разстройство на

здравето.

По реда на чл.190, ал.1 ГПК, ищецът е задължен да представи копия от заповеди за налагани дисциплинарни наказания на ответника преди и след 22.04.2019г. По делото са приложени три броя заповеди за налагани различни дисциплинарни наказания, като нито едно от тях не касае нарушение на нормативни и трудови правила, свързани със ЗДвП и правилника за прилагането му. Със Заповед №9/24.03.2016г. е наложено наказание „забележка“ за прибран в депото на 08.03.2016г. тролейбус №107 с умишлено демонтирани два предпазителя и ръкохватка, с която се задвижва реверса и за поставено на 13.03.2016г. парче картон между двата контактора на същия тролейбус. Заповед №6/25.02.2019г., с която отново е наложено дисциплинарно наказание „забележка“, ангажира дисциплинарната отговорност на М. И. за това, че на 11.02.2019г., като шофьор на тролейбус №107 не е имал билети за продажба на пътници, с което е създал неудобство за пътуваща гражданска. Наказание „забележка“ е наложено и със Заповед №24/13.05.2020г. за неизпълнен курс на 19.04.2020г.

По делото е постъпила справка от ОД на МВР – Враца за извършени от М. В. И. нарушения в периода от 01.01.2010 г. до настоящия момент, от която е видно, че лицето няма нарушения по ЗДвП и правилника за приложение.

Съгласно заключението на назначената и приета по делото съдебно-счетоводна експертиза, се установява, че от приложените по делото платежни нареждания и от информация – извлечения от счетоводните регистри на Т.Т.ВООД, по решение №260151/26.10.2020г. постановено по гр.д. №34/2020г. на РС-Враца и Решение №260073 по гр.д. №19/2021г на ОС – Враца са извършени следните плащания: 5901.67 лв., платени на 29.12.2021г. по банкова сметка на Мартин Н. Петров; 705 лв., платени на 29.12.2021г. по банкова сметка на адв. М.а Иванова Маринова; 334.80 лв. – платени на 29.12.2021г. държавни такси по банкова сметка на РС – Враца; На 25.02.2020г. Т.Т.ВООД е заплатило по банкова сметка на адв.Кр.Колев сумата от 830 лв., представляваща адвокатски хонорар по гр.д. №34/2019г. на РС-Враца; на 17.02.2021г. по сметка на адв. Кр.Колев е заплатен хонорар в размер на 580 лв. по в.гр.д. №19/2021г. на ОС-Враца; На 01.12.2020г. Т.Т.ВООД е заплатило по сметка на ОС-Враца държавна такса по въззивната жалба в размер на 100,00 лв.

В проведеното на 20.01.2023г. съдебно заседание, на основание чл.214, ал.1 ГПК, съдът е допуснал изменение на предявения иск., касаещ заплатени от ищеца държавни такси в съдебните производство, чрез неговото намаляване от 1849.80 лв на сумата от 1844.80 лв.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетелите Петър Спиридонов /главен счетоводител в Т.Т.ВООД/ и Р. Г. / работила като „кондуктор“ в Т.Т.ВООД към момента на инцидента -22.04.2019г./ .

В показанията си свид. Петър Спиридонов заявява, че е присъствал на подписването на споразумението между управителя на дружеството и М. И. за разсрочване на паричното задължение, което Т.Т.ВООД е било осъдено да заплати по вина на М.. Спомня си, че споразумението било подписано в края на месец юни 2022г. за сума от 6500-6600 лв., която била разсрочена за плащане на 24 равни вноски, които да се удържат от трудовото възнаграждение на М. И.. Управителката на дружеството запознала М. със съдържанието на споразумението, със сумите които дължи и периода на разсрочване, а именно 24 месеца. Той прегледал споразумението и го подписал доброволно. Никой не го е принуждавал и не му е оказвал натиск. Според свидетеля, М. е подписал споразумението със съгласие, изглеждал е и се е държал нормално, бил напълно адекватен.

От показанията на свид. Р. Г. се установява, че в деня на инцидента е пътувала като пътник в тролейбуса. Заедно с пострадалата по-късно жена се качили в управлявания от ответника тролейбус от спирката на пл. Благоев. Свидетелката поддържа, че след като шофьорът затворил вратите, тролейбусът се разтресъл от внезапно „набиване“ на спирачки. Тя успяла да се задържи, но другата жена паднала поради рязкото спиране на тролея. Свид. Г. помогнала на жената да стане и се обадила на тел.112.

Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели при отчитане вероятната заинтересованост по смисъла на чл.172 ГПК на свид. Петър Спиридонов.

При така възприетото от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По иска с правно основание чл.203, ал.2 КТ вр. чл.45 ЗЗД.

За да е основателен предявеният иск по чл.203, ал.2 КТ, следва да се установят елементите от фактическия му състав. В тежест на ищеца е да докаже наличието на всеки един от елементите на чл.203, ал.2 КТ, а именно: наличие на трудово правоотношение с ответника към момента на причиняване на вредите, деяние, противоправност на деянието, вреда, причинна връзка между деянието и вредата, както и, че ответникът е причинил умишлено твърдените вреди.

Съдът счита, че в настоящия случай са установени посочените елементи от фактическия състав на нормата на чл.203, ал.2 КТ за ангажиране пълната имуществена отговорност на ответника. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че трудовото правоотношение между страните е възникнало на 04.01.1992г., когато същите сключили трудов договор, като към деня на причиняване на вредата /22.04.2019г./ и към деня на предявяване на исковата молба в съда, ответникът работи като „шофьор на тролейбус“. От събраните гласни доказателства, се установява, че ответникът М. И. като шофьор на тролейбус на посочената дата – 22.04.2019г., непосредствено след затварянето на вратите и потеглянето на тролейбуса от спирка „Благоев“, е предизвикал внезапно спиране на превозното средство. Именно

внезапното спиране е причинило падането на пътуващата в тролейбуса Илона Петрова и травматичните увреждания. Свид. Р. Г. предполага, че рязкото спиране на тролейбуса се дължи на преминаващ пешеходец или друго препятствие.

Трудовите задължения и отговорности за длъжността „шофьор на тролейбус“ са описани в длъжностна характеристика, утвърдена от работодателя и надлежно връчена на ответника на 01.02.2013г., съгласно която същият отговаря за живота и безопасността на превозваните пътници и безопасността на движение, като се задължава периодично да актуализира познанията си по ЗДвП, Правилника за прилагането му и други нормативни и вътрешнофирмени документи.

Съдът счита, че с внезапното спиране на превозното средство, водачът на тролейбуса – настоящ ответник, е нарушил трудовите си задължения, вменени му с длъжностната характеристика и със ЗДвП /чл.5, ал.1, т.1, чл.23, ал.1 и чл.132, т.2 от ЗДвП/, които създават задължение на всеки участник в движението по пътищата с поведението си да не създава опасности и пречки за движението, да не поставя в опасност живота и здравето на хората и да не причинява имуществени вреди. Водачът на пътното транспортно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удяране в него, когато намали скоростта или спре рязко; при превозване на пътници водачът е длъжен преди потегляне и по време на движение да осигури всички условия за безопасното им превозване. Даже да се приеме, че рязкото спиране се е наложило именно поради липсата на достатъчно разстояние от движещ се пред тролейбуса автомобил или пешеходец, с цел водачът да избегне ПТП, е налице неспазване от страна на ответника на задължението да не поставя в опасност здравето на пътниците и да осигури всички условия за безопасното им превозване. Внезапното спиране на тролейбуса, в нарушение на нормативните правила, разписани в ЗДвП, причинило падане и травматични увреждания на пътник, ясно са описани и изрично се признават от ответника в подписаното от същия споразумение от 29.06.2022г. Това споразумение представлява извънсъдебно признание на неизгодни за ответника факти в процеса и при липса на доказателства, които да го опровергават, същото следва да бъде ценено като доказателство. Действително, на 06.07.2022г. ответникът е депозирал в деловодството на дружеството – ищец едностранни волеизявления, с твърдения, че не е обвързан от споразумението и се позовава на всички нормативно предвидени пороци за нищожност и унищожаемост на същото. По делото не бяха събрани доказателства в подкрепа на тези твърдения. От ангажираните от ищеца показания на разпитания свид. Петър Спиридонов се установява, че М. И. е подписал доброволно споразумението и приложение №1 към него, бил е запознат със съдържанието му, прегледал е документите и се е съгласил да ги попише. Състоянието му е било напълно адекватно, не се е намирал под заплахата, не е въведен в заблуждение и върху същият не е упражнена каквато и да било форма на физическа или психическа принуда.

Направеното признание от страна на ответника в подписаното споразумение, че е спрял внезапно и именно рязкото спиране на тролейбуса е причина пътника да падне и да получи травматични увреждания, напълно съответства на показанията на свид. Р. Г., от които се установява напълно идентична фактическа обстановка.

Установи се още, че за причинените на Илона Петрова травматични увреждания, с влязло в законна сила решение постановено по гр.д. №34/2020 г. на РС – Враца, потвърдено с решение по в.гр.д. № 19/2021г. на ОС-Враца, на основание чл.49, вр. чл.52 ЗЗД, е ангажирана гражданската отговорност на Т.Т.ВООД, в качеството му на възложител на работата. Между страните не се спори и това се установява както от събраните в процеса писмени доказателства, така и от приетото и неоспорено заключение на вещото лице по допусната съдено-счетоводна експертиза, че Т.Т.ВООД е заплатил процесните суми на наследника на пострадалото лице, в полза на бюджета на съдебната власт и на процесуалните представители на страните по посочените по-горе граждански дела.

Съдът изцяло споделя изложените от ищеца доводи, че ответникът М. И. е причинил вредата действайки при евентуален умисъл, като е осъществил внезапно и рязко спиране на превозното средство, без да е спазил необходимата дистанция с намиращото се пред тролейбуса друго превозно средство или пешеходец, съзнавал е общественоопасния характер на вредоносното си поведение, /че поставя живота и здравето на пътниците в опасност/, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е допускател настъпването на тези последици /евентуално причиняване имуществени/ неимуществени вреди на пътуващите в тролейбуса пътници, в резултат на падане, причинено от рязкото спиране/. Съдът намира, че ответникът, макар и да не е целял настъпване на причинените вреди е допускател същите, като с поведението си е предизвикал тяхното настъпване.

Имуществената отговорност на служителя е санкционна последица от нарушаване на задължение, съществуващо по силата и включено в съдържанието на трудовото правоотношение. Основателни и доказани са и се споделят от съда доводите на ищцовото дружество, че ответникът като водач на превозното средство е лицето, вследствие на чието умишлено виновно поведение е настъпила имуществена щета за ищцовото дружество в размер на заплатените на пострадалия пътник неимуществени вреди и съдебни разноски по делата пред трите съдебни инстанции. Същият е следвало да осигури наличието на необходимата дистанция, да не осъществява рязко и внезапно спиране на управлявания от него тролейбус, да осигури безопасно управление на превозното средство, да не поставя живота и здравето на пътниците в опасност, като осигури всички условия за безопасно пътуване.

С оглед на изложеното, съдът счита, че ищцовото дружество „Т.Т. Враца ЕООД е доказало по делото, че претърпените от него вреди са причинени умишлено от

ответника. Фактическият състав на чл.203, ал.2 КТ за ангажиране на пълната имуществена отговорност на ответника – работник е установен. По горните съображения, съдът намира за основателен и доказан предявения иск, поради което следва да се уважи и на основание чл.203, ал.2 КТ вр. чл.45 ЗЗД осъди ответника да заплати на ищеца сума в общ размер на **8451.47 лв.**, представляваща сбор от следните суми:

-сумата от 5901,67 лв. - обезщетение за претърпени имуществени вреди, нанесени умишлено от работника – М. В. И. на работодателя – „Т.Т. Враца ЕООД, при изпълнение на трудовите му задължения, изразяващи се в изплатено от ищеца на наследника на пострадалия пътник обезщетение за причинени неимуществени вреди, съгласно влязло в законна сила Решение № 260151/26.10.2020 г. постановено по гр.д. № 34 по описа за 2020г. Районен съд Враца, с което на основание чл.49 вр. чл.52 ЗЗД, „Тролейбусен транспорт – Враца, ЕООД, ***** е осъдено да заплати на И.А.П. обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 5000 лв., изразяващи се в претърпени болки и страдания вследствие на травматично увреждане, причинено на 22.04.2019г. в транспортно средство – тролейбус в гр. Враца, управлявано от ответника, при изпълнение на работата му, възложена от ищцовото дружество, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на увреждането – 22.04.2019г. до погасяването ѝ;

- сумата от общо 1844.80 лв. лв., представляваща заплатени съдебно-деловодни разноски в производството по ангажиране отговорността на работодателя по реда на чл.49 ЗЗД във вр. с чл.52 ЗЗД, пред трите съдебни инстанции, по гр.д. № 34/2020 г. на РС – Враца; по в.гр.д. №19/2021г. на ОС – Враца и по гр.д. № 2187/2021г. на ВКС, трето гражданско отделение /сбор от 304.80 лв. заплатена държавна такса по сметка на Районен съд -Враца; 100 лв. заплатена на държавна такса по въззивната жалба по сметка на ОС-Враца, 30 лв. заплатена на такса по сметка на ВКС в производството по допустимост; 830 лв. – заплатен адвокатски хонорари по гр.д. №34/2020г. на РС – Враца и 580 лв. – адвокатски хонорар, заплатен по в.гр.д. № 19/2021г. на ОС -Враца на адв. Красимир Крумов Колев, вписан в АК-Враца/;

- сумата от общо 705 лв., заплатено на адв. М.а Маринова, АК -Враца, адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство и защита, на основание чл.38, ал.2 във връзка с чл.38, ал.1,т.2 от ЗА, по гр.д. №34/2020г. на РС – Враца и по в.гр.д. №19/2021г. на ОС-Враца;

Следва да бъде уважен и предявения акцесорен иск за присъждане на законна лихва върху главниците, считано от деня на завеждане на исковата молба в съда 03.08.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

С оглед изхода от спора, в полза на ищеца следва да се присъдят съдебно-деловодни разноски. На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде

осъден да му заплати деловодни разноси в размер на сумата от общо 2058.32 лв., представляващи заплатена държавна такса, адвокатски хонорар, заплатен депозит за вещо лице и за призоваване на свидетел.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.203, ал.2 КТ вр. чл.45 ЗЗД и чл.86 ЗЗД М. В. И. с ЕГН ***** от гр.Враца, ж.к. „Дъбника“, бл.21, вх.Б, ет.1, ап.24 да заплати на „Т.Т. Враца ЕООД, *****“, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Мито Орозов“ № 135, представлявано от управител Виктория Красиминова Христова – Начева, обезщетение за вреди, нанесени умишлено от работника на работодателя при изпълнение на трудовите му задължения, изразяващи се в равностойността на заплатени обезщетение за неимуществени вреди и съдебно-деловодни разноси, както следва:

- -5901.67 лв. - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, нанесени умишлено от ответника М. В. И. като работник на ищеца „Т.Т. Враца ЕООД – негов работодател при изпълнение на трудовите му задължения, изразяващи се в изплатено на наследника на пострадалия пътник обезщетение за причинени неимуществени вреди, съгласно влязло в сила решение по гр.д. №34/2020г. на РС Враца, с което, на основание чл.49 вр. с чл.52 ЗЗД, Т.Т.ВООД е осъдено да заплати на И.А.П. сумата от 5000 лева неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания вследствие на травматично увреждане, причинено на 22.04.2019г. в транспортно средство – тролейбус в гр. Враца, управлявано от ответника;
- - 1844.80 лв. - заплатени съдебно-деловодни разноси в производството по ангажиране отговорността на работодателя по реда на чл.49 ЗЗД във вр. с чл.52 ЗЗД, пред трите съдебни инстанции: по гр.д. №34/2020г. на РС – Враца, по в.гр.д. №19/2021г. на ОС – Враца и по гр.д. №2187/2021г. на ВКС, трето гражданско отделение /сбор от 305.80 лв. заплатена държавна такса по сметка на Районен съд – Враца; 100 лв. – заплатена държавна такса по въззивната жалба по сметка на Окръжен съд – Враца; 30 лв. – заплатена държавна такса по сметка на ВКС в производството по допустимост; 830 лв. – адвокатски хонорар по гр.д. №34/2020г. на РС – Враца; 580 лв. – адвокатски хонорар по в.гр.д. № 19/2021г. на ОС – Враца, заплатени на адв. Красимир Колев, вписан в АК-Враца;
- - 705.00 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение на адв. М.а Маринова, вписана в АК-Враца за осъществено безплатно процесуално

представителство и защита, на осн. чл.38, ал.2 във връзка с чл.38, ал.1, т.2 от ЗА по гр.д. №34/2020г. на РС – Враца и по в.гр.д. №19/2021г. на ОС – Враца;

- - законната лихва върху всяка от главниците, считано от 03.08.2022г. /датата на предявяване на иска/ до окончателното им изпачане.
- ОСЪЖДА основание чл.78, ал.1 от ГПК, М. В. И. ЕГН *****, гр.Враца, ж.к. „Дъника“, бл.21, вх.Б, ет.1, ап.24, да заплати на „Т.Т. Враца ЕООД, *****, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. ***** представлявано от управител Виктория Красиминова Христова – Начева, сумата от 2058.32 лв., представляващи направени по настоящото дело съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Враца, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____